

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2018. gada jūlija avīze
Nr. 7 (237)

*...un mūžu mūžos
nāks meitene baltās zeķēs...*

Mētrienas kolektīvi pirms svētku gājiena.

Latviešu tautu dejas un dziesmas jau kopš Atmodas laikiem vieno un satuvina Latvijas ļaudis. Reizi piecos gados Latvijas galvaspilsētā Rīgā dejojāji un dziedātāji sapulcējas un rada brīnumu pasākumā, kuru mēs dēvējam par Vispārējiem latviešu Dziesmu un Deju svētkiem. Tie ir fantastiski svētki, kuri ataino, ka tautai ir spēks, kad tā ir vienota. Vispārējie latviešu Dziesmu un Deju svētki, kas reizi piecos gados pulcina tūkstošiem skatītāju un klausītāju, ir ļoti vērtīgs mantojums, jo tajā mēs saglabājam savas kultūras vērtības. Mēs nedrīkstam aizmirst savu vēsturi, ir jātur godā senatnē veidotais un ar to ir jālepojas. Mums pašiem ir sava vēsture, savas tradīcijas. Ikatram, kas saistīts ar latviešu deju un dziesmu, jāapzinās senatnes mantojums, kas atspoguļojas arī dejas un dziesmas jomās.

MĒTRIENAS SPORTA SVĒTKI

25.08.2018.

10:00 Skrējiens apkārt Mētrienai
10:00 Piepūšamās atrakcijas bērniem
10:15 Volejbols vīriešiem (Sporta zālē)
10:30 Individuālā 7 - cīņa
(Zābaka mešana, riepās velšana, futbola soda sitiēni, ūdens pārmešana, precīzie ķegļi, olu cīņas, šautrīņas)
11:00 Sportiskās aktivitātes bērniem
15:00 Svaru bumbas celšana
15:30 Sievu nešana kalnā
16:00 Mašīnas stumšana
17:00 Apbalvošana
19:00 Zolītes turnīrs (Tautas namā)

2018.GADA 24.AUGUSTĀ PULKSTEN 20.00

AICINAM VISUS, KAS GRIB AKTĪVI UN POZITĪVI

PAVADĪT SAVU BRĪVO LAIKU

UZ VIDĒJĀS PAAUDZES DEJU KOLEKTĪVA
"METEŅI"

JAUNĀS SEZONAS PIRMO TIKŠANOS

MĒTRIENAS TAUTAS NAMĀ

Piecgades grandiozākais kultūras notikums

PAŠDARBNIKI

Apkārt – mežus, apkārt – kalnus,
Apkārt – ceļus, apkārt upes,
Lejā zemi, augšā – sauli,
Pašu Rīgu vidiņā.

Apkārt draugus, apkārt – smaidus,
Apkārt – jokus, apkārt prieku,
Lejā – zemi, augšā – zvaigznes,
ugunskuru – vidiņā.

Apkārt – lepno, apkārt – savas
mīlās, mīlās dzimtās zemes,
māmuliņas mīlo skatu,
svētku dziesmu – vidiņā.

/O. Vācietis/

Kad izdzirdam vārdus Dziesmu un Deju svētki, tad pirmā asociācija mūsu apziņā raisās ar latviskumu, tautiskumu, senču tradīcijām un kopā būšanu.

Latviešu patriotisma svētki – tāds salīdzinājums iederētos, kad runājam par nedēļas garumā notiekošiem koncertiem un gājieni šo svētku laikā mūsu galvaspilsētā.

Jūlija sākumā, šķiet, Mētriena pieklus, jo lielais Mētrienas pašdarbnieku skaits devās uz Rīgu. Varam būt lepmi, lai gan esam mazs pagasts, tiesības piedalīties lielajos Dziesmu un Deju svētkos izcīnīja visi trīs tautas mākslas kolektīvi.

Ceļš līdz šai ceļazīmei nebija viegls. Neskaitāmas vēlās vakara stundas, kuras tika pavadītas tautas nama zālē saspringtos mēģinājumos. Atkal un atkal dejojot Dziesmu svētku repertuāra dejas, mēģinot izpildīt soļus precīzi, līdz sīkumam, kā to iepilnojuši deju horeogrāfi. Kur nu vēl daudzie koncerti, gan tepat uz vietas, gan izbraukuma sadanču koncertos novadā un ārpus tā robežām, lai noslīpētu dejas soļus līdz pilnībai. Katrs no pašdarbniekiem daudz ziedojis sava brīvā laika stundas, lai rezultātā varētu būt daļa no lielās tautas mākslas kolektīvu saimes Rīgā.

Šogad svētku organizatori izvēlējās svētkus atklāt ar gājieni, ne tā kā bija līdz šim, kad šis notikums parasti bija svētku nedēļas noslēguma dienā.

Gājieni norisinājās 1. jūlijā, kuru ceru, ka daudzi vēroja arī TV ekrānos. Prieks, ka dažiem mūsu pašdarbniekiem līdzjutēji, radnieki un draugi bija ieradusies Rīgā, lai gājieni vērotu arī klātienē, neskatoties uz auksto laiku un stipro vēju, pacietīgi gaidīja gājiena dalībniekus ielu

„Meteņi” pēc koncerta Daugavas stadionā.

Paldies Madonas novada pašvaldībai par gardo kliņģeri.

Ššds uzraksts rotāju „Meteņu” autobusu.

„Meteņi”

malās.

Neskatoties uz karsto vasaru kopumā, kā par spīti, gājiena laikā Rīgā pūta auksts un nemīlīgs vējš. Spītējot tam, visi

pašdarbnieki, ar smaidu sejā sveicinot skatītājus ielu malā un uzdejojot pa kādai polkai pa vidu, godam veica savu uzdevumu un skaisti nesa mūsu tautas tērpus

un Mētrienas vārdu galvaspilsētā.

Pēc gājiena nedēļa tika aizvadīta mēģinājumos gan pārbūvētajā Daugavas stadionā, gan atjaunotajā Mežaparka estrādē. No ceturtdienas līdz svētdienai šajās norises vietās mūsu kolektīvi piedalījās koncertos.

Daugavas stadionā izdejoja lieluzvedumu „Māras zeme” un mūsu „Mētra” un „Meteņi” bija daļa no 18 000 dejotājiem. Turpretī Mežaparka estrādē noslēguma koncertā „Zvaigžņu ceļā” – dziedāja SK „Jūsma”.

Šogad no Madonas novada uz svētkiem devās ļoti liels dalībnieku skaits – kopā ap 500 dejotājiem un dziedātājiem. Kā ierasts daļu izmitināja Rīgas 3. ģimnāzijā, bet otru pusi – arī Mētrienas kolektīvus, skolas remonta dēļ, Meža skolā Juglā.

Lielu paldies vēlos teikt katram pašdarbniekam par nesavtīgi ieguldīto laiku un dalību šajos svētkos. Paldies kolektīvu vadītājiem par izturību un veikto darbu!

Laura Biķerniece,
Mētrienas tautas nama vadītāja
Lauras Biķernieces,
Solvītas Stulpiņas,
Annas Anītas Amatas foto

XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos piedalījās:

JDK „Meteņi”

Vadītāja – Anna Anita Amata
Lilīta Podiņa
Lelde Dane Zommere
Amanda Grīna
Kristiāna Kristāla Spīča
Irita Amata
Esmeralda Auziņa
Laura Saliniece
Elīna Macijevska
Jolanta Freija
Aivars Podiņš
Jānis Freijs
Andris Mincāns
Nauris Spīčs
Jānis Amats
Nauris Biķernieks
Ģirts Prikulis
Miks Auziņš
Norberts Aleknavičs

Mani mīļie „Meteņi”! Neskatoties ne uz kādiem grūtumiem un sarežģījumiem, mēs bijām to 18 150 dejotāju vidū, kam bija tas gods dejot visas Latvijas priekšā! Paldies par tām emocijām, ko guvām kopā. Ļoti ceru, ka „Meteņi” pastāvēs un dejos arī nākamajos Deju svētkos. Mēs to varam!

A.A. Amata

„Meteņi” mēģinājumā Daugavas stadionā.

„Mētra” pirms koncerta Daugavas stadiona 1. laukumā.

Iepozējam.

Kur nu bez jokošanās...

„Mētra” mēģinājumā.

SDK „Mētra”

Vadītāja Solvita Stulpiņa
 Antoņina Krasovska
 Tatjana Mūrmane
 Daiga Podiņa
 Dace Mincāne
 Lolita Voitiņa
 Aira Stulpiņa
 Marika Treknā
 Ausma Fridrihsone
 Sarmīte Grišule
 Aivars Siliņš
 Aivars Bilinskis
 Kristaps Āzacis
 Māris Kaminskis
 Austris Treknais
 Jānis Kaufelds
 Jānis Vocišs
 Floriāns Cecerāns
 Ainārs Pabrūklis

„Jūsma” brīvbrīdī.

Paldies maniem dejotājiem par atdevi dejai, ticību, spēku, atbildību, iedvesmu! Paldies par kopā pavadītajiem svētku mirkļiem, par satikšanos dejā! Lepojos ar jums! Mēs dejojām un dejosim no visas sirds! Tikai dejā tā var just, kā simtu elpa saplūst vienā...

S. Stulpiņa

Pirmo altu meitenes.

Sieviešu koris „Jūsma”

Diriģente Ilze Rijniece
 Inga Broka
 Krista Kārklāne
 Jana Kārklāne
 Dace Mālniece
 Mairita Bondare
 Egita Oša
 Rēzija Oša
 Iluta Oša
 Maija Rijniece
 Jolanta Vītola
 Rita Šuvcāne
 Inese Ikauniece
 Zane Beģis-Begge
 Lelde Grudule
 Aiga Freija
 Anna Anita Amata

Svētku atmosfēru baudot.

Dziedātājas uz estrādes fona.

laikā. Arī skatītāju enerģiju nevarēja nejust.

Mēs esam kopā no visas sirds!

Ilze Rijniece,
diriģente

Sieviešu koris „Jūsma” šogad piekto reizi piedalījās XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos. Mums visām tie bija īpaši, jo tie bija Latvijas 100-gades Dziesmu svētki un man īpaši ar to, ka pirmo reizi piedalījās kā diriģente. Katros dziesmu svētkos noslēguma koncerts Mežaparka estrādē ir savijņojošs, šajā reizē tas bija emociju sprādziens, jo līdz pēdējam brīdim mēs neviens nezinājām visu noslēguma koncerta „Zvaigžņu ceļā” gaitu un bija pārsteigumi, emocijas, savijņojuma brīži arī pašiem dziedātājiem koncerta

Otrie sporāni pēc noslēguma koncerta.

Paldies visiem dejotājiem, dziedātājiem, kolektīvu vadītājiem par ieguldīto darbu lielajiem Dziesmu un Deju svētkiem Rīgā. Esmu lepns un gandarīts, ka mūsu Mētrienas atkal svētkos godam pārstāvēja tik liels daļībnieku pulks. Paldies par lepnumu un pašapziņu, paldies par Mētrienas vārda nešanu mūsu Latvijā! Paldies, ka mīlat dziesmu un deju!

Andris Dzenovskis,
Mētrienas pagasta
pārvaldes vadītājs

Viņš cīnījās par Latviju

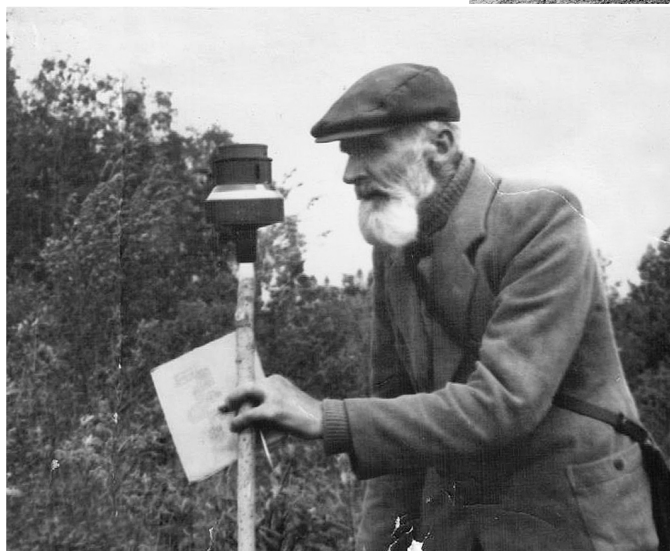
VĒSTURE

Ikdiena mums sastāv no nejausībām – pozitīvām un negatīvām. Šoreiz tā bija lietderīga, jo deva ideju „Mētrienas Dzīves” veidotājiem sākt simtgades ietvaros publicēt stāstus par Mētrienas brīvības cīnītājiem. Personīgā albumā par mežu četri foto uzņēmumi veltīti Nikolajam Gricmanim. Ar uzrakstu „Legenda manās acīs...”

Nikolajs Gricmanis Pirmajā pasaules karā bija 4. Vidzemes strēlnieku pulka kareivis. Gandrīz kā visi strēlnieki, pēc Ļeņina aicinājuma no Cēsīm izbrauca uz Krieviju. Pirmajā pasaules karā par drošsirdību Nikolajs saņēma Jura medaļu. Kā Sarkanais Latviešu strēlnieks piedalījās dumpju apspiešanā Kremļī, pārstaigājot

J. Eglīts, I. Grudulis, M. Smeķis, I. Kalniņš.

Nikolajs Gricmanis.

Donas stepes, piedalījās Harkovas ieņemšanā. 1919. gadā atgriezās Latvijā un cīnījās ar Bermontu saņēma Lāčplēša ordeni. Bija pirmās brīvvalsts policists Krustpilī.

Pēdējā dzīves posmā virsmežsargs Mētrienas mežniecībā, bet padomju laikā mežsargs kolhozā „Līdums”.

Pirms dažiem mēnešiem Mētrienas kapos Ļaudonā bija nogāzies viņa ģimenei uzstādītais kapu piemineklis. Runājot ar viņa mazdēlu Valdi, bija saprotams, ka viņš viens nevarēs kapu vietu sakopt. Ļoti atsaucīgs bija Jānis Trops, kurš norīkoja darbā uz kapiem Maigoni Smeķi, Juri Eglīti, Ivaru Borozinski. Palīgos pienāca atsaucīgais Ļaudonas kapu pārzinis Imants Kalniņš. Pāris stundu laikā piemineklis bija savā vietā.

Ilmārs Grudulis
I. Borozinska foto

Dabas spēki plosās Mētrienā

REDZESLOKĀ

Kādā tveicīgā vasaras dienā notika bargākais pērkona negaiss pēdējo divu gadu laikā Mētrienā. Pērkona spēriena rezultātā „Ezerkrastos” zibens izlādēja liela sprieguma elektrību. Tika saskaldīts liels melnalksnis 10 metru attālumā no malkas šķūnīša. Tragikomisks apstākļi bija tas, ka, lietum tuvojoties, zem šī šķūnīša jumta paslēpās pastāvīgais tās vietas makšķernieks Stepans Niņgajs. Viņš izjuta, ka tieši pulksten divos parādījās dūmi, sēra smaka ar apdullinošu rībienu. Šajā brīdī koka atlūzas un miza lidoja uz

Zibens skartais melnalksnis.

visām pusēm, skarot arī šķūnīša jumtu. Turklāt Stepans nebija ievērojis, ka viņa paslēptuvei ir metāla jumts. Tas arī, iespējams, pievilka elektrizēto lādiņu. Pats Stepans izteicās, ka esot piedzimis otrreiz, jo rezultāts varēja būt daudz traģiskāks.

Acimredzot Odzijas ezera krastu apdzīvotājiem ieteicams apdomāt zibens novedēju uzstādīšanu.

Ilmāra Gruduļa
teksts un foto

Joprojām mētrienieši spēlē volejbolu Mētrienā, Latvijā un pasaulē

SPORTS

Mūsu lepnums volejbolā ir Edgars Točs, kurš spēlē pasaules mēroga sacensībās kopā ar Mārtiņu Pļaviņu. Mēnesi atpakaļ mēs Edgaram nosūtījām Instagram apsveikumu par 10. vietu Pasaules rangā, bet uz 1. augustu Edgars un Mārtiņš pakāpušies uz 5. vietu Pasaules rangā. Viņiem nodrošināta dalība Pasaules čempionāta finālturnīrā, kurš norisināsies no 15 līdz 19. augustam Vācijas pilsētā Hamburgā.

Volejbolistu pāris arī piedalīsies četrzvaigžņu turnīrā Maskavā un rudenī Lasvegasā (ASV).

Mētrienas pludmales volejbolisti Armanda Gruduļa vadībā piedalījās turnīrā Salaspilī, bet jūlijā izcīnīja Iršu kausu. Gandrīz trīs mēnešus notika Madonas pilsētas atklātais čempionāts pludmales volejbolā. 8. augustā tas noslēdzās ar fināla spēlēm. 1. vietu pārliecinoši izcīnīja Andris Seržāns un Edmunds Malta. Ceturtie palika Jurģis Seržāns un Gatis Stepanovs. Dažas vietas zemāk, ar skatāmu labu spēli, palika Artūrs Fridrihsons un Rihards Vaivods.

No kreisās – Armands Grudulis, Artūrs Fridrihsons.

Nākamās spēles gaidāmas Mētrienas sporta svētkos 25. augustā.

Ilmārs Grudulis

Foto no Armanda Gruduļa personīgā arhīva

Cīnīsimies ar latvāņiem!

AKTUĀLI

Latvāņus, kā lopbarības augst-
ražīgu kultūru, savā laikā ieviesa Bar-
kavā un vēlāk arī Mētrienā. Neviens
neparedzēja, ka latvāņi izvēršīsies
kā ļauna sērga visā Latvijas teritori-
jā. Arī Mētrienā ar katru gadu vairāk
parādās latvāņu audzes un atsevišķi
augi. Sliktā ziņa ir tā, ka latvāņa sula
rada bīstamus apdegumus, saskaroties
ar cilvēka ādu. Ārkārtīgā latvāņu
ražība redzami apdraud visas pagas-
ta apdzīvotās vietas.

Pagasta pārvaldnieks Andris
Dzenovskis un īpašumu uzturēšanas
nodaļas vadītājs Jānis Trops saņēma
iedzīvotāju mutiskas bažas par mūsu
teritorijas pārlieku apaugšanu. Tāpēc
tika nozīmēti cilvēki situācijas laboša-

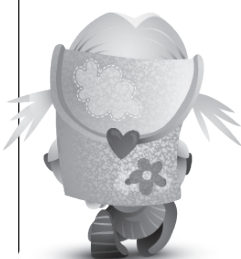
Aivars un Toms Stafecki.

nai. Aivars Stafeckis ar dēlu Tomu
jūlija mēnesī izplāva visus latvāņus
pagasta centrā, Ozolkalnā un Pried-
nieku – Zeltiņu grāvjos. Tāpat šie vīri
jau otro gadu strādā pie apauguma
novākšanas pagasta iekšējo ceļu
malās gan uz Būriem, gan uz Prau-
salu un citur.

Jāpiebilst, ka arī privāto zemju
īpašnieki ir atbildīgi par savām platī-
bām, līdz ar to katrs pats parūpējas
par šī auga apkarošanu savā terito-
rijā. Ja tas nav iespējams, tad būtu
tikai godīgi, ja tiktu atmaksāti līdzek-
ļi, kurus ieguldījis pagasts šo darbu
veikšanai.

Ilmārs Grudulis

Lauras Biķernieces foto

Sociālais dienests informē

Ne tikai trūcīgas un maznodrošinātas ģimenes
Madonas novadā, bet arī daudz bērnu ģimenes var
saņemt sociālo pabalstu skolas uzsākšanai.

Pabalsts skolas uzsākšanai daudz bērnu ģime-
nēm (trīs un vairāk bērni) un maznodrošinātām ģi-
menēm ir EUR 45 vienam bērnam vienreiz gadā.

Trūcīgā ģimenē EUR 75 vienam bērnam vien-

reiz gadā.

Pabalsts paredzēts vispārizglītojošo skolu, ob-
ligātās pirmsskolas izglītības iestāžu, vidējo profes-
ionālo mācību iestāžu audzēkņiem.

Jautājumu gadījumā zvanīt sociālajai darbiniecei

Rītai Šuvcānei

T. 20232979.

Rolanda makšķernieki turpina piedalīties jūlija sacensībās

MAKŠĶERĒŠANA. MEDĪBAS

Sestajā un septītajā jūlijā Aiviekstē pie Kalsnavas notika Latvijas amatieru pludīnmakšķerēšanas sacensības. Mētrienu pārstāvēja divas komandas. Vienām no tām – Rolands Kaļeņikovs, Ģenādijs Sinkevičs un Ingars Vestfāls. Otrajā – Gintars Vestfāls, Andris Broks un Valdis

Guļdinovs. Mētrienas komandas Latvijas mērogā godalgotas vietas neieguva, neskatoties uz to, ka Gintars noķēra 3,8 kg smagu plaudi. Kā interesants ir atzīmējams gadījums, ka Rolanda zivju tīkliņam uzbruka pusotru kilogramu smaga līdaka. Protams, ka viņa makšķerniekam rokās nedeīvās.

15. jūlijā Nagļos 1. vietā mūsu komandas kapteinis Rolands Kaļeņikovs.

21. jūlijā sacensībās Līvānos mētrieniešiem redzamu panākumu nebija.

28. jūlijā Sēlijā (Jēkabpilī) Rolands Kaļeņikovs izcīnīja godalgoto 3. vietu.

29. jūlijā Ērgļos notikušajos mačos Andris Broks ierindojās 4. vietā.

„Ne asakas” mūsu komandai turpmākajās sacensībās augusta mēnesī.

Ilmārs Grudulis

Medības jūlija karstumā

Reti sausais un karstais mēnesis bija fiziski grūts medniekiem. Uz mežu iziet varēja tikai agrās rīta un vēlās vakara stundās. Uzturēšanās vietas mainīja meža faunas pārstāvji. Jūlija mēnesī individuālajās medībās mednieki piedalījās mazāk nekā parasti šajā laika posmā citos gados. Mednieki centās atrast stīrnāzus ar skaistiem ragiem, bet tas viņiem neizdevās.

No 15. jūlija sākās bebru medības.

Bebrus visvairāk meklēja Gunārs Pastars, Jānis Rozītis, Viktors Mutors, Ilgonis Mālnieks un Intars Jurģis. 25. jūlijā aiz Mētriņām 24 kg smagu bebru nometīja Ilgonis Mālnieks.

27. jūlijā Kazu salā jaunu bebru ieguva Intars Jurģis.

Tika meklētas arī meža cūkas. Aktīvākais šo dzīvnieku mednieks bija Raivis Calmans, nometīdams Beļavas pusē divus pērnos meža sivēnus.

28. jūlijā Islienā nejausi Jānim Rozītim pietuvojās pusotru gadu veca meža cūka, protams, ka tālāk viņa netika, kā jau visām meža cūkām, arī šai tika veikta veterinārā pārbaude. Par laimi līdz šim Mētrienas medību teritorijā nav konstatēts neviens Āfrikas cūku mēra gadījums.

Tagad mednieki gatavojas zināmiem svētkiem viņu izpratnē – pīļu sezonas atklāšanai, kura notiks 11. augustā.

Ilmārs Grudulis

Cienīsim viens otru un dabu

Pagāja lielā talka, kuru, kā allaž, veltījām Mētrienas un tās apkārtnes sakopšanai. Jāatzīst, ka atsaucība uz šo aktivitāti bija gaužām bēdīga. Uz estrādes sakopšanu ieradās tikai viena dāma – Arta Bebre. Iedzīvotāju neieinteresētības dēļ estrādes sakopšanu šajā dienā atcēlām. Tāpat pirmo gadu laicīgi netika sāka arī ezermalas sakopšana. Vienīgās pagasta patriotes šajā dienā bija Jolanta Vītola, Anna Anita Amata un Lilita Mālniece, kuras sakopa kultūrvēsturiskos objektus.

Skumīgs skats vasarā paveras gan estrādē, gan vietējā mežā, gan pagasta centrā, kad redzam izmētātus atkritumus. Kad mēs aicinām uz talku, tad palīgi neatrodas, bet, kad jāpiegružo apkārtnē, tad ar vieglu roku tas tiek izdarīts.

Vēlētos, lai iedzīvotāji cienītu citu ieguldīto darbu pagasta sakopšanā. Tas attiecas arī uz vietējiem mežiem. Lūgums būtu ogotājiem cienīt dabu un tās dotās veltes. Lai, saņemot tās par brīvu un pārvēršot tās materiālos līdzekļos, mēs atstātu neskartu mežu, jo nākamajā gadā taču paši iesim atkal uz tām pašām ogu vietām.

Atstāsim pieklājīgā izskatā pagasta vietas pēc brīvā laika pavadītām stundām pie veikala, skolas, pasta, autobusa pieturā un birzītē!

**Laura Biķerniece un
Ilmārs Grudulis
Lauras Biķernieces,
Ričarda Strogova foto**

Tādu kāds atstāj estrādi.

Tā izskatās pie kafējnīcas ēkas.

Tādu kāds atstāj mežu.

Aizved mani uz Munameģi...

CEĻOTPRIEKŠ

Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs „Mētra” pēc Dziesmu un Deju svētkiem Rīgā, nolēma doties kopīgā ekskursijā. Šoreiz mūsu ceļš veda Gulbenes, Apes, Igaunijas virzienā. Viesu māja „Jaunstāmeri”, Gulbene, Gulbenes bānītis, pirātu uzbrukums, Igaunijas robeža, skaistie skatu torņi, mežabrāļu bunkuri, brauciens pa mazpilsētu Api. Kopā ar mums bija Apes tūrisma darba organizatore Astra Binde.

Lauku māja „Jaunstāmeri”. Saimniecībā tiek darināts mājas vīns. Šķirņu dažādība ir ļoti plaša. Vīnus ir iespēja nodegustēt un iegādāties līdzņemšanai kā suvenīrus. Mājas 3. stāvā ir ierīkots muzejs, kur apskatāmas lietas, žurnāli un dokumenti, kas krāti līdz 1940. gadam. Ir skatāmi senie mūzikas instrumenti, kurus mēs ar prieku arī pamēģinājām. Saimnieks Dzintars Galejs ir vīndaris. Taīsa vīnu no pašu audzētām ogām un augļiem. Nopērkams vai degustējams jāņogu, dzirkstošais ābolu, upeņu, pieneņu, rabarberu, melleņu, pelašķu un citi vīni. Vīniem piešķirta nominācija „Dabīgs produkts”. Jāpiebilst, ka vīna darīšanā netiek izmantots raugs.

Tālāk mūsu ceļš ved uz Gulbenes staciju, lai dotos izbraukumā ar šaursliežu bānīti. Šeit mēs varam ne tikai pavizināties, bet arī jautri no sirds izklaidēties. Maršruta laikā notiek kas neparasts. Pirātu uzbrukums. Tajā aktīvi iesaistās arī bānīša darbinieki – pasažieru pārvadājumu daļas vadītājs Raitis Melders un apdares darbu meistars Ilgonis Mincāns. Kad ciešos ierodas tuvi un tāli viesi, viņi pārtop par pirātiem un laupītājiem. „Mēdzam jokat, ka bānītim ir pašiem savs Tautas teātris, bet mēs – tā galvenie aktieri. Ja kāds tam netic, tad sakām, lai paskatās Uzņēmumu reģistrā. Un cilvēki notic. Jau astoņus gadus izklaidējam publiku,” saka Ilgonis un Raitis. Ilgonis piebilst, ka ar dzelzceļu esot saistīts kopš pagājušā gadsimta. Konkrēti ar bānīti – kopš 2002. gada. „Mans tēvs visu mūžu strādāja uz dzelzceļa, vai tad varēju rīkoties citādāk? Bijušais SIA „Gulbenes – Alūksnes bānītis” priekšnieks Osvalds Lucāns izdomāja, ka nepietiek tikai ar pasažieru vizināšanu. Esot jātaisa joki,” stāsta Ilgonis. Bet šoreiz vairāk neko nestāstīšu, lai jums paliek interese to izbaudīt!

Ja jau esam tik tuvu Igaunijas robežai, kāpēc neizmantojot izdevību? Dažus kilometrus no Latvijas un Igaunijas robežas meklējams pavisam nelielais ciematīņš Vastseroza jeb Jaunrozes. Te

Otrajā pasaules karā aizsākās vērienīga mežabrāļu kustība, pirmie ciematnieki mežabrāļu gaitās devās jau 1940. gada beigās, un tās ilga līdz pat Staļina nāvei. Par labi saglabāto mežabrāļu piemiņas vietu jau piecpadsmit gadus rūpējas Mēliss Metuss — cilvēks, kura tēvs un krusttēvs arī bijuši mežabrāļi. Šarmantais igauņu kungs, kuru daži dēvē arī par pagasta

Vīnu degustācija.

Kopbilde ar pirātiem.

Brauciens var sākties.

Esam jau nolaupīti.

Tiekam cienāti ar pirātu putru. Garda.

oligarhu (viņš ir viens no turīgākajiem apkārtnes saimniekiem), viesiem izstāsta mežabrāļu kustības vēsturi un izrādīta atjaunoto bunkuru, kurā vairāk nekā pirms 60 gadiem mitinājušies vairāki desmiti cilvēku. Tas nu ir skaidrs – mūsu ziemeļu kaimiņi no savas vēstures neslēpjas! Īpaši būtisks šis fakts šķiet tādēļ, ka mežabrāļu kustība aktīva bijusi arī

Latvijā, taču daudzi par to baidās runāt joprojām.

Pa ceļam uz Munameģi apmeklētjam kādu fantastiski skaistu skatu torni. Skatu torņa „Pesapuu” augstums ir 30 metri (augšējā skatu platforma atrodas 27 metru augstumā), bet pēc izskata skatu tornis atgādina koku ar diviem putnu būriem. Darba idejas autors ir arhitekts Karmo Tera (Karmo Tōra). Skatu torņa „Pesapuu” izskats ir aizraujošs ne tikai dienas laikā, bet arī naktī, kad tiek apgaismoti torņa stumbri, par skatu platformām izveidotie „putnu būri”, un torņa augšdaļā uzstādītā „zelta ola” ir izgaismota dažādās krāsās. Skatu torni „Pesapuu” var apmeklēt visu diennakti.

Un nu jau sen gaidītais Munameģis! „Aizved mani uz Munameģi!” Šis spārnotais teiciens no filmas „Limuzīns Jāņu nakts krāsā” jau sen folklorizējies un kalpo arī kā pamudinājums apceļot Dienvidigauniju, kas, braucot no Mētrienas, aizsniedzama pāris stundu laikā. Mazliet jāpāpūlas, lai līdz tam nokļūtu. Ceļš nav viegls, bet patīkams. Suure Munamäe (Lielā Munameģa) skatu tornis būvēts 1812. gadā, tas gan ir pārbūvēts. Pašreizējais tornis ir sestais pēc kārtas, uz-būvēts 1939. gadā, un tā augstums pēc 1969. gada rekonstrukcijas ir 29,1 metrs. Lielais Munameģis ir Baltijā augstākais kalns. Tā augstums ir 318 m virs jūras līmeņa. No Lielā Munameģa skatu torņa 50 km rādusā paveras lielisks skats uz

Mēliss Meluss

Igaunijas dabu. Lielais Munameģis saistībā ar tā augstumu ir viens no svarīgākajiem Igaunijas nacionālajiem simboliem.

Mājupceļā neliela ekskursija pa Vidzemes mazpilsētu Api. Vietējā veikalīņa apmeklējums un ceļš mājup. Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par atbalstu, paldies mūsu šoferītim Viktoram, paldies visiem, kas bijām kopā un izbaudījām šo skaisto, bagātīgām emocijām piepildīto dienu.

Solvīta Stulpīņa

Foto no personīgā arhīva

Aplūkojam izstādi.

Pēc kapu svētkiem Ozolkalnā

PAGASTĀ

Jau divi gadu desmiti pagājuši kopš Ozolkalna kapsētas atklāšanas. 1994. gada 26. oktobrī kapus svētīja mācītājs Cimanovskis. Tas notika pirmajās bērēs kapsētā. Tajā dienā tur tika guldīts Jānis Kuļikovskis. Nav vērts pašreiz izskaitļot birokrātiskās un tehniskās grūtības jaunās kapsētas ierīkošanai. Ozolkalna vārdu pagasta padome kapiem piešķīra tāpēc, ka Latvijas kapsētu sarakstā līdzīga nosaukuma neatrada. Turklāt patreizējie kapi atrodas mūsu senču kapu laukā, kur senie latgaļi tika glabāti pirms tūkstoš gadiem. To apstiprina izdarītie izrakumi atsedzot četru cilvēku mirstīgās atliekas ar visiem tā laika atribūtiem – rotājumiem, saktām un rokassprādzēm. Pie atklājumu apskates tika pieaicināti Mētrienas pagasta administrācijas pārstāvji. Domājams, ka daļa ļaužu bija no Sildu pilskalnā dzīvojošajiem.

Kaut gan akmens darba rīki tika at-

rasti arī pie Vīnkalniem Cinaitēs un Zviedru kalnā. Par senču kapu lauku pietiktu materiālu veselai pagasta avīzei.

Pieņemts, ka Kapu svētkus pagastā organizē pagasta pārvalde tautas nama darbinieka personā. Jau vairākus gadus Madonas novada dome ar minimālu atlīdzību algo visa reģiona kapu pārziņus. Pēdējā šī uzdevuma veicēja ir Tatjana Mūrmane. Tā iznāca, ka pirmajā jūlijā gan tautas nama vadītāja Laura, gan pārzine Taņa piedalījās Dziesmu svētkos Rīgā. Kapu svētkos uzrunu teica Lauteres tautas nama vadītāja Rudīte Prikule, muzikālais pavadijums bija jāatskaņo Jānim Tropam.

Kapu kopšanai pie mums ir senas tradīcijas. Labi strādā visi līdzšinējie kapu

Tatjana Mūrmane

uzraudzītāji. Sevišķa atzinība jāzīnā Tatjanai. Apmeklētāji ļoti slavē viņas darbu – centību un noteikto kārtību. Ar Arņa Mūrmaņa palīdzību atremontēta kancele, izveidotas noliktavas telpas kopšanas inventāra glabāšanai.

Vēl šodien jāapbrīno Kuļikovsku dzimtas uzņēmība, glabājot Jāni kā pirmo pilnīgi tukšā laukā. Atceramies un skatāmies fotogrāfijās pirmos kapu svētkus Ozolkalnā, kad Āboliņu ģimenes mūzi-

ķi 1995. gadā rīkojās pie tad vēl vienīgās kapu kopiņas. Uz 2018. gada 1. augustu pēdējā atdusas vieta šeit jau ir 168 mētrieniešiem.

Ilmārs Grudulis
Valdas Otvares foto

Manas atmiņas

Izlasot Ilmāra atmiņas par sportu, atmiņā arī man bijušais.

Ziemas bija aukstas, sniegiem bagātas. Tad nu pavasarī, kūstot sniegam, pārplūda tuvējās Ozoliņa un Viču pļavas. Abi vecāki bija aizdevušies pasu apmaiņā, mājasgrāmatas kārtošanā. Māsai Rasmai un brālim Pēterim tika nodots darbs – no cukurbietēm vārit sīrupu. Cukurbietes iepriekšējā dienā tika saēvelētas ar lielu īpašu ēveli, paņemtu no kaimiņa Apsīšu tēva.

Pļavā sanāca bērnu pulks. Sākās jautrība ar „bābas” griešanu, kas bija

kārts galā piesietas ragaviņas, otrs gals iekš ratu riteņa, kurš uzmaukts uz iepriekš ledū iesaldēta mieta. Protams, abi aizjoza ņemt daļību. Man lika uzraudzīt katlu, kurš bija bieži jāmaisā un mīļēja „bēgt” no katla laukā. Es, kā jau bērns, „pielipu” loģam un skatījos, kā Viču Jāni izvieda lielā griezienā no ragavām. Sīrups vairs ne prātā, atjēdzos, kad jau viss uz plīts deg, dūmo. Brāzienu es dabūju vismazāk, jo darbs tika uzticēts brālim un māsai.

Atercos, ka uz ledus slidoja Pēteris, atnāca Lībeku Miervaldis, Kārklīņu Uldis. Slidas izskatījās masīvas, biezas, savādā-

kas kā tagad. Nezinu, vai skola deva, vai paši gādāja. Man pašai prieku sagādāja slēpošana skolotāja J. Gailīša laikā. Lejasskolas pašobelē glabājās slēpes, visāda lieluma siksnīņu iesprādziem. Fizikultūras nodarbes notika Pilskalnā. Mazākie laidām no ne tik stāva kalna, bet vecākie riktīgi – ar tramplīna piedevu. Vēl kādu brīdi skolotājs Stafeckis piekopa šo jauko sportu, bet nu nevienu neredz slēpojam, ar ragaviņām braukājot. Tagad visi tikai pa planšetēm... Arī uz centra dīķa vairs neredz slidotājus..

„Dreimaņu” Astrīda

Pārdomas

Vēlējos izteikt domas un dalīties ar Mētrienas iedzīvotājiem par bērnu un jauniešu tiesībām un pienākumiem. Kāpēc man radās tāda doma? Pirmkārt, radio, televīzijā un presē bieži dzird runājam par to, kādas tiesības ir mūsu bērniem, jauniešiem, bet par pienākumiem ļoti maz var dzirdēt. Vēl nesen klausījos televīzijas pārraidi „Rampas ugunis”, kuru vada Kivičs. Tikšanās bija ar jauno Nacionālā teātra direktoru Jāni Vīmbu. Viņa ģimenē aug trīs bērni. Pats kā tēvs uzsvēra, ka ir stingri jānovelk sarkanā līnija par to, kur ir pienākumi, kur sākas tiesības.

Izcilu piemēru bērnu audzināšanā netrūkst arī mētrieniešu ģimenēs. Redzēju, kā jaunā Grišuļu ģimene audzina savu mazo trīsgadīgo Mihaelu. Viņš palīdz gan rotaļu laukumā sakopt, gan dārza darbiņos.

Ir ģimenes, kurās māca bērniem strādāt, māca, ko drīkst darīt, ko nedrīkst. Svešos dārzos iet nedrīkst. Nav noslēpums, ka ir bijuši gadījumi, kad bērni atnes mājās kartupeļus, ābolus, mantas, bet vecāki pat nepaprasa, kur to visu ņēma. Apēd atnestos kartupeļus, jo pašiem dārzs aizaudzis.

Divi dēli aug Evas Odumiņas ģimenē. Puikas jau kopš mazotnes tiek audzināti darbiņos – dārzā, pie malkas. Jau otro vasaru pēc kārtas palīdz mammai mežā ogas vākt. Zēniem jau tagad iemācīts, ka naudiņa ir jānopelna. Grūti, sūri, smagi. Dzirdēju puikas sakām – pa to taciņu nedrīkst iet, tā ved pa kaimiņa dārzu!

Izcils piemērs ir Leldes un Viktora ģimenē. Norberts prot visus mājas darbus, ir liels palīgs tēvam dārza darbos – ravēšanā, vagošanā, siltumnīcu laistīšanā. Viens gadījums palicis atmiņā. Kad Norberts vēl bija maziņš, viņš nepaņēma bez atļaujas pat zemē nokritušu ābolu, vienmēr paprasīja, vai drīkst. Te jau kopš bērnības iemācīts – kas ir savs un kas

Mihaels rūpējas par puķēm.

Arnolds un Jānis lasa mellenes.

Mihaels novāc gurķus.

ir svešs.

Čakli aug Tatjanas un Aigara Spīču ģimenē. Bērni arī ir čakli ogu lasītāji.

Irēnas un Alvja Kraukļu ģimenē aug Salvī un Samanta. Ziemā nekad pie viņu mājas ieejas nebūs sniega, tas tiek regulāri notīrīts. Kā čaklas bitītes iet līdzās vecākiem.

Savukārt Natālija Družeka var lepoties ar saviem mazbērniem Vinetu, Imanu un Markusu. Bērni pie darba radināti kopš mazotnes. Nebaidās nevienu lauku darbu. Viņi ir čakli izpalīgi vecmāmiņai ogu pieņemšanas punktā.

Esmu pārliecināta, ka minētie jaunieši izaugs par krietniem darba darītājiem.

Eleonora Rimša
Foto no ģimeņu personīgajiem arhīviem

Aug palīgs medniekiem

Mētrienas mednieku biedrībā vienmēr medībās tika izmantoti dažādu sugu medību suņi. Pagājušā gadsimta 50-jos un 60-jos gados mētrienieši izmantoja no Zviedrijas ievestos pinkainos medību bezsugas suņus. Vēl viens otrs mednieks atcerēsies prāvo Baikālu, kurš aļņa mugurā pārpeldēja Sildu ezeru. Turklāt šie suņi dzina pēdas absolūti visiem Mētrienā dzīvojošiem zvēriem. Madonas suņu izstādē 1962. gadā kinologs Baizums solīja nokārtot šo medību suņu sugas oficiālo statusu. Taču diemžēl tas izpalika. Vēlākajos gados Mētrienā iecienīti bija Igauņu dzinēji, kurus visvairāk kultivēja Filips Skudre. Viņš ļoti rūpējās par saviem suņiem un lutināja tos. Mēs pat pārfrāzējām viņa teicienu, ka suņi guļ sievas brāļa gultā bet brālis ārpus gultas. Mednieki jokojot smējās, ka īstenībā sievas brālis Jānis Stimbāns guļ zem gultas.

Dažādi ir klājies karstasinīgajiem igauņu dzinējsuņiem. Pie Jurjāniem no Arvīda Apsīša skrošu lādiņa reizē krita zaķis un Arvīda suns. Filipu kādās medībās neapmierināja sava suņa uzvedība, kurš, viņaprāt, staigāja tikai saimniekam pa pēdām. Saimnieks dusmās suni nošāva. Vēlākos gados biedrībā tika izmantoti gan takši, gan foksterjeri un laikas. Labi suņi vienmēr ir bijuši Rozīšiem, Mārim Macijevskim un Jānim Tropam. Četrpadsmit gadus tika izmantota Krievu Eiropas laika Eris, kurš dzīves gaitas pabeidza pēc liktenīgas ērces koduma šā gada 19. jūlijā.

Vecākais mežzinis Aldis Bondars no Viļāniem atveda uz Lejasskolu pusotra mēneša jaunu laikas sugas suni, kuru nodēvēja par Keri. Pirmajos dzīves mēnešos tas bija mīlulis visiem Lejasskolas apmeklētājiem. Attēlā Jūs redzat mazo Keri Ilmāra mazmeitas Lizetes rokās.

Ilmārs Grudulis
Melītas Grudules foto

Kārļa Kaufelda piemiņai

15.09.1960. – 17.07.2018.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Karstā jūlija dienā, savās dzimtajās mājās Rāksalā pāragri no dzīves šķīrās Kārlis Kaufelds. Nevienas nekad neuzzinās, kā viss tas notika. Jau sen bija redzams, ka viena no vecās akmeņu mūra kūts sienām ir nošķiebusies uz vienu pusi. Ko Kārlim vajadzēja darīt pirms traģiskā brīža pie sienas, nav iespējams uzminēt, taču tā uzgāzās Kārlim, aprokot viņu no galvas līdz kājām. Palīdzēt, lai glābtu, vairs nevarēja.

Kārļa ģimene bija mētrienieši vairākās paaudzēs. Kaufeldi bija strādīgas dzimtas cilvēki. Vectēvs Oļģerts bija viens no 1948. gada 29. oktobrī nodibinātā kolhoza „Drosme” darba darītājiem. Vēlāk, mazo kolhozu apvienošanas laikā, izveidojās saimniecība „Cīņa”, kuru savukārt 1963. gadā pievienoja „Līdumam”. Oļģerts Kaufelds vairākus gadus bija viens no kolhoza „Līdums” mežsargiem. Kaut Oļģertam nebija mežtehnikās izglītības, darbu viņš veica apzinīgi un kārtīgi. Kārļa māte Zenta strādāja lopkopībā. Tēvs Ēvalds daudzus gadus bija dzimavnīeks kolhoza centrā. Rītos un vakaros uz darbu un no darba brauca autobusā Pamati – Jēkabpils. Kaut veselība nebija īsti laba, Ēvaldu vadībai vienmēr izdevās pierunāt darba turpināšanai.

Pēc mācībām Atašienes vidusskolā Kārlis nekur tālu no Mētrienas neaizgāja. Veica vienkāršus darbus. Kārlis bija sabiedrisks cilvēks. Kopā ar dzīvesbiedri Līgu apmeklēja pagasta kultūras pasākumus. Kārlim bija rakstītāja dotības. Viņa dzeju labprāt publicēja sabiedriskie izdevumi. Viņam patika piedalīties radio

pārraidēs, ziņojot par laika apstākļiem Mētrienā. Kārlis bija korekts, miermīlīga un labsirdīga rakstura cilvēks. Ja varēja, palīdzēja arī citiem.

58. gadus veco Kārli apglabāja 2018. gada 21. jūlijā ģimenes kapos Mētrienas kapsētā Ļaudonas kapsētā.

Līga mums labprāt ļāva ieskatīties daudzajos Kārļa blociņos, kur viņš rakstījis dzejoļus. Kārļa piemiņai lai lasām šīs viņa rakstītās rindas –

No bērnu dienām cauri mūžam vijas
Meža mātes klusā melodija.
Gan priēžu šalkoņa vēl atskan sirdī,
Te manas dzīves skaistākie mirkļi.
Kā goda svārkos ietērpti ir bērzi,
Rudeņos, kur sēņu vietas rast,
Nekur man tādas vietas neatrast...

Ilmārs Grudulis

LĪDZJŪTĪBAS

Trīs saujas vasaras,
dzimtenes vasaras,
dodiet man līdzī,
Kad šī saule riet.

/Ā. Elksne/

2018. gada 17. jūlijā miris
Kārlis Kaufelds.

2018. gada 30. jūlijā mirusi
Ināra Dmitrijeva.

Lai vieglas smiltis aizgājējiem un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

Pārtrūka stīga, un aplusa dziesma,
Apdzisa zvaigznes un saira sapņi.
Viss tas notika pēkšņi un strauji,
Pielīja sāpju un asaru trauks.

Izsakām patiesu līdzjūtību
Kārļa Kaufelda tuviniekiem,
viņu smilšu kalniņā pavadot.
„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Kad vakaram tavam neaust vairs rīts,
Kad mūžības gājiens tev iezvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.

Izsakām līdzjūtību
Ināras Dmitrijevas tuviniekiem,
viņu aizsaulē aizvadot.
Sieviešu klubīņš „Ābele”

OZOLKALNA ESTRĀDĒ

25. augustā

plkst. 20:00

Meirānu TN amatiertheātris „Zeltrači”

Māra Horna

„BRANĢAIS KĒRIENS”

**Nelikumīgi darījumi, policijas sirēnas,
pakaļdzīšanās, pārpratumi, amizantas situācijas.
Beigas, kā vienmēr, labas!**

Vadītāja – Ilona Malahovska

Lomās – Aivars Bilinskis, Dzintars Aizsilnieks, Linda Dubrovskā, Ilona

Malahovska, Gunta Brieze, Andris Briezis, Jautrīte Aizsilniece, Aivita Apsīte.

Pie skaņu un gaismas pulsts – Aiva Caunīte

leēja – 1,50 EUR, skolēniem – 1,00 EUR

Paskaties visapkārt, un
ieraugi savu lidojumu
un uzsāc mācību gadu ar
tauriņa vieglumu!

2018./2019.

**mācību gada
atklāšana**

Mētrienas pamatskolā

2018. gada

3. septembrī

plkst. 9.30

Mīļi gaidīti mūsu skolā!

Mētrienas
pamatskolas
vadība

Projekts "Veselības veicināšanas un slimību
profilakses pasākumu īstenošana Madonas
novada iedzīvotājiem" Nr. 9.2.4.2/16/1/092

NO 29. AUGUSTA

TREŠDIENĀS PLKST. 17.15

MĒTRIENĀ

SKOLAS SPORTA ZĀLĒ

VISPĀRĒJO

VESELĪBU

VEICINOŠĀ

VINGROŠANA

KOPĀ AR SERTIFICĒTU FIZIOTERAPEITI

ZANI PREISU

VINGROŠANAS PAKĻĀJIŅI PIEJAMI UZ VIETAS

INFORMĀCIJAI T. 2576030

DALĪBA NODARĪBĀS BEZ MAKSAS
PASĀKUMA LAIKĀ VAR TIKT VEIDOTI
FOTO MATERIĀLI AR MĒRKI
NODROŠINĀT PROJEKTA PUBLICITĀTI

NACIONĀLAJĀ
ATZĪTĪBĀ
PĀRNO 2018

EUROPA SAVIENĪBA
Eurasian Union

IZGULOJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Nav nekā lielāka, nav nekā svētāka,
kad kopā sakusušas
debesis un zeme zied.
Un tur pa vidu – jūsu mīlestība iet.
Jūs baltu dvēseli zem kājām
viņai pakļājat.

/O. Vācietis/

Arita un Jurgī!

Šodien Jūsu kāzu dienā sveicam Jūs no sirds!
Lai Jums vienmēr tā kā šodien acis laimē mirdz.
Gaiša lai Jums dzīves taka, dzīves ceļš lai jauks.
Saudzējiet šo gaismu abi,
Draugi patiesi to vēl!

Mētrienas volejbolistu saime

Jūlijs īsumā

01.07. – 08.07. Mētrienas
pašdarbības kolektīvi piedalās
simtgades dziesmu un deju svētkos
Rīgā.

01.07. Mētrienas ogu pieņemšanas
punktos sākas melleņu pieņemšana.

01.07. Kapu svētki Ozolkalna
kapsētā.

02.07. Nūjošana kvalificētas treneres
Vēsma Vārsbergas vadībā.

04.07. Dalība Madonas pilsētas
atklātajā pludmales volejbola
čempionātā.

07. – 08.07. Mētrienas makšķernieki
startē Latvijas čempionātā tautas
klasē Kalsnavā.

11.07. Dalība Salaspils pludmales
volejbola turnīrā.

10. – 15.07. Pagasta pārvaldes
norīkotie Aivars un Toms Stafeciņi
noplauj visas Mētrienas latvāņu
audzes un atsevišķi augošus
latvāņus.

14.07. Dalība Iršu pludmales
volejbola turnīrā.

15.07. Nūjošana kvalificētas treneres
Vēsma Vārsbergas vadībā.

15.07. Mētrienieši piedalās
makšķerēšanas sacensībās Nagļos.

18.07. Pagasta komanda spēlē
Madonas pilsētas volejbola
čempionāta 4. kārtā.

21.07. SDK „Mētra” un DDG
„Saulgriezes” dodas ekskursijā uz
Igauniju.

21.07. Mētrienas makšķernieki
piedalās sacensībās Līvānos.

21.07. 58 gadu vecumā Mētrienas
kapos Ļaudonā guldīts Kārlis
Kaufelds.

28.07. Pagasta sportisti sacenšas
makšķerēšanā Sēlijā.

29.07. Dalība Ērgļu makšķerēšanas
sacensībās.

31.07. Kapa vietas sakārtošana
Lāčplēša ordeņa kavaliera Nikolaja
Gricmaņa ģimenei Mētrienas kapos
Ļaudonā.

Notikumus apkopoja Ilmārs Grudulis

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes
tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola,
Līga Pastare, Marija Bege-Begge,
Vallija Sīpola, Eleonora Rimša,
Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā.
Tālr. 25676030